

§ 77 Ekumeniskt möte 1925 och 2025

LARS-IVAR ERICSON:

Ordförande! Hade det ekumeniska mötet i Stockholm 1925 verkligen så stor betydelse att det är värt att högtidlighålla? Ja, ett enigt ekumenikutskott, där jag har förmånen att vara ersättare, tycker så. Jag tror att vi är många här i plenisalen som kan instämma i detta. Flera av oss har kanske läst mer eller mindre om detta möte under vår studietid. Har vi då haft förmånen att läsa böcker om Nathan Söderblom, har vi fått ännu mera information om vad som hände där 1925. Mötet väckte verkligen stor internationell uppmärksamhet.

Jag fick ett något udda bevis på detta för cirka 40 år sedan, ett bevis som jag vill ge vidare till kyrkomötet. Jag och min hustru besökte då en isländsk bonde. Han bodde isolerat ute på landet i ett enkelt hus med två rum och kök. När han insåg att jag var svensk, gick han bort till bokhyllan och tog fram en liten papplåda. I den fanns det mötesdokument från 1925. Det visade sig, att hans farbror hade gjort den långa båtresan till Sverige och sedan åkt tåg till Stockholm och fått vara med där på mötet. Denne farbror hade på ett inspirerat sätt berättat om upplevelserna där för sina syskonbarn. Bonden på Island förstod att detta var någonting väldigt viktigt. Det var alltså en liten episod för att belysa, att detta möte hade betydelse även utanför de stora sammanhangen.

Bifall till utskottets förslag.

MARIE RYDÉN DAVOUST:

Ordförande! Egentligen vill jag bara säga: Tjoohoo, vi ses 2025! Tack så mycket, utskottet, för behandlingen av motion 2017:22. Självklart ställer vi upp bakom den.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 143.